

ת"פ 40578/09/17 - מדינת ישראל נגד ב א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40578-09-17 מדינת ישראל נ' א
לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל

המאשימה

נגד

ב א

ע"י ב"כ עו"ד קובי רון ורון מנשה

הנאשם

הכרעת דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 4.3.18, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, ונקבעה אחריותו לביצוע העבירות הבאות:

א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל;

ג. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל;

2. הנאשם לא הורשע באותו מועד, והופנה לשירות המבחן. בתסקיר מיום 29.11.18 המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו עונש שיקומי של 150 שעות של"צ.

3. היום 5.12.18 טענו הצדדים לעצם ההרשעה ולעונש:

התביעה עמדה על הרשעת הנאשם ועתרה לעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;

ההגנה עתרה לאימוץ המלצותיו של שירות המבחן;

מעשי הנאשם:

1. הנאשם הוא אחיה של הנפגעת, קטינה ילידת 0.0.01, שבעת הרלוונטית היתה חברתו של הנפגע, קטין יליד 0.0.01. ביום 14.03.17 בצהריים הגיע הנפגע לדירת מגוריה של הנפגעת, שהזמינה אותו כדי לחגוג את יום הולדתו. השניים שהו בחדרה של הנפגעת, אכלו ופתחו מתנות יום הולדת.
2. הנאשם הגיע לדירה, וכיוון שסבר שהנפגעים מקיימים יחסים לא הולמים, חבט באגרופיו בראשו של הנפגע, אחז בחולצתו והפיל אותו, המשיך להכות בפניו באגרופיו ובעט בו במותן ימין, וכך גרם לו נפחות בשפתו העליונה, אדמומיות בצדע שמאל, שריטות בצווארו ושפשוף במרפקו [תצלומים תע/1]. הנאשם איים על הנפגע באמרו לו "מה אתה רוצה, שאני אדקור אותך", נטל סכין מהמטבח והתקרב לנפגע. אז הצמיד הנאשם את הנפגע לקיר, איים עליו שוב ש"אם אני אראה אותך בבית שלי עוד פעם, זה יהיה הסוף שלך". לבסוף הורה הנאשם לנפגע להסתלק והנפגע נמלט מהמקום.
3. אז פנה הנאשם לנפגעת, סטר על לחיה, היכה אותה בידה וברגליה, ואמר לה "מה את, שרמוטה? מה את, זונה? בת כמה את בכלל שאת עושה את זה?"

דחיית עתירתה של ההגנה להימנעות מהרשעה:

1. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם, מחשש לפגיעה תעסוקתית עתידית: הנאשם אמנם עובד כיום בסופרמרקט שהוא מבעליו וממנהליו, אך אולי בעתיד ינסה את מזלו שוב בניסיון לקבל רישיון לתיווך במקרקעין (לאחרונה נכשל הנאשם בבחינה ולא קיבל את הרישיון).
2. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.
3. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטית בשיקום הנאשם, וכך במיוחד כשניתן שיקול דעת לרשות מסדירה (ראו הלכה ויישומה: רע"פ 1/15 **כצמן נ' מ.י.** (2015), עניינו של רופא שהורשע באיומים; רע"פ 6449/15 **חלואני נ' מ.י.** (2015), עניינו של בוחן תנועה שהורשע בעבירת אלימות; רע"פ 654/13 **אבו בכר נ' מ.י.** (2013), עניינו של רוקח שהורשע בעבירות סימני מסחר ופקודת הרוקחים; ע"פ 32055-11-15 **מ.י. נ' מאושר** (2017), עניינו של מורה שהורשע בעבירת סמים^[1]; ע"פ 51225-06-16 **מפרע נ' מ.י.** (2017), עניינו של מורה לחינוך גופני שהורשע בעבירות אלימות נגד בת-זוג; ת"פ 3869-07-15 **מ.י. נ' עמיאל** (2016), עניינה של סטודנטית להוראה שהורשעה בעבירות סמים);
4. סעיף 5 לחוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו-1996 מקנה שיקול דעת לגופים הממונים ואינו פוסל באופן גורף את כל המורשע בפלילים. למעשה, סעיף 5(5) לחוק דן במבקש רישיון שסיים ריצוי מאסר בפועל. השוו לעניין זה דברים שנאמרו ברע"פ 6449/15 **חלואני נ' מ.י.** (2015):

"אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, שותף אני לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי לא הוכח נזק ממשי וקונקרטי אשר ייגרם למבקש, ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, וזאת, בשים לב

לשיקול הדעת הנתון לרשות באשר להחלטה לחידוש הרישיון."

5. במקרה דנן לא ברור כלל אם אכן צפויה פגיעה תעסוקתית בנאשם מעצם ההרשעה: אפשר שלא ייפגע כלל, ואפשר שהיה נפגע בשל עצם ביצועה של עבירת אלימות, ולאז דווקא בשל התווית של אופן סיום ההליך.

6. עתירת ההגנה נדחית, וההרשעה תעמוד על כנה.

סוף-דבר, אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, על יסוד הודאתו.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ט, 05 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.

פסק הדין טרם הפך להיות חלוט;

[1]